

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Eina 3-ji metal 1948 m. rugpjūčio 17 d. antradienis Kaina 20 kp
№ 74 (129)

Jautriai reaguoti į darbo žmonių skundus

Tarybinėje santvarkoje iš kiekvieno partinio ar tarybinio darbuotojo reikalaujama nenuilstamai rūpintis darbo žmonių gerovės interesais. Partijos Centro Komitetas davė nurodymą visoms partijoms ir tarybinėms įstaigoms aktyviai reaguoti į kiekvieną darbo žmonių skundą, nedelsiant jį iširti ir priimti atitinkamas priemones išskeltam nusiskundimui likviduoti ar pareiškimui išspręsti. Skundo ar pareiškimo savalaikis išsprendimas yra šventa kiekvieno tarybinio darbuotojo pareiga. Laiku reaguodami į skundą, mes ne tik kad kovojame už darbo žmonių interesus, bet kartu ir užkertame kelią išskeltiems trukumams plėstis toliau. Įstaigų darbuotojų tarpe dar pasitaiko tokių, kurie pažeidžia tarybinius įstatymus, kas lengvai galima pašalinti, gyvai reaguojant į darbo žmonių paduotus skundus. Plati dirva padedant išspręsti visų rūšių skundus yra vietinių Tarybų deputatams. Jie, būdami kasdieną vietose, visa tai gali lengvai pastebėti ir laiku pašalinti daromas klaidas.

Tačiau kai kuriose mūsų apskrities įstaigose ir organizacijose dar tebegyvena biurokratiškos pažiūros į skundų bei pareiškimų reagavimą, į dirbančiųjų poreikų patenkimą.

Tiesiog nusikalstamai su skundų išsprendimu elgiasi Kupiškio apskrities vykdomojo komiteto žemės ūkio skyrius, kuris virš 200 valstiečių pareiškimų ir skundų išsiuntinėjo valsčių žemės ūkio skyriams ir iki šio laiko nereikalauja pranešti ištyrimo rezultatų, nors nuo išsiuntimo pradžios jau praėjo pusės metų laiko tarpas. Reikia pažymėti, kad valsčių žemės ūkio skyriai daugumoje yra pasyvūs, sprendžiant valstiečių pareiškimus žemės ir kitais klausimais.

Bet to kažkodėl nemato apskrities žemės ūkio skyrius ir nepareikalauja iš užkietėjusių biurokratų pakeisti savo nusistatymą valstiečių skundų atžvilgiu.

Didelį nerangumą sprendžiant darbo žmonių skundus

rodo ir Skapiškio valsčiaus vykdomasis komitetas. Nuo 1948 metų birželio mėn. 1 d. valsčiuje tebeguli valstiečio Spaičio skundas dėl žemės išsiaiškinimo, tačiau nors apskrities vykdomasis komitetas ir reikalavo skundo išsprendimą paspartinti, bet iki šiol nieko nematyti.

Prieš penkis mėnesius Gelažių valsčiaus valstietė Kirdienė kreipėsi su pareiškimu dėl žemės į apskrities vykdomąjį komitetą, kuris, norėdamas duoti greitesnius pareiškimo išsprendimo rezultatus, pareiškimą persiuntė į Gelažių valsčiaus vykdomąjį komitetą, tačiau šis dar nerado reikalo jo padavėjui duoti atsakymo. Gelažių valsčiaus vykdomajame komitete ypač pastebima didelė netvarka skundų dokumentacijoje: gauti skundai čia neregistruojami, nesitvomi į atskiras bylas, o bendrai visą laiką kraunami į vieną vietą, kas sumaišo skundus ir tuo apsunkina pati skundo sprendimo procesą. Jei atsakymai ir duodami, tai nepaliekama atsakymų kopijų. Toks chaosas sprendžiant darbo žmonių skundus pastebimas ir kituose valsčiuose.

Panašių reiškinių toliau tęsti negalima. Toks biurokratizmas ir šaltas reagavimas į darbo žmonių skundus turi būti nedelsiant išgyvendintas, nes tas žemina ne tik tarybinio darbuotojo, bet ir tarybinės įstaigos vardą.

Kiekvienam skundui reikalinga skirti rimčiausio dėmesio. Dėti visas pastangas, kad kiekvienas skundas būtų teisingai ir greitai išspręstas. Gautas skundas turi būti tuojau užregistruojamas ir pavedamas kuriam nors darbuotojui iširti bei patikrinti iškeltus faktus. Reikalinga taip pat stengtis, kad į skundą ar pareiškimą būtų duotas kaip nors greičiau atsakymas.

Reikia nepamiršti, kad už skundo stovi gyvi tarybiniai žmonės. Kiekvienas paduotas skundas turi būti taip pat ir atidžiai sprendžiamas, nes to reikalauja tarybiniai įstatymai, to reikalauja iš tarybinio darbuotojo ir jo pareigos.

ORGANIZUOTAI IR TRUMPIAUSIAIS TERMINAIS ATSI-SKAITYKIME SU VALSTYBE GRŪDŲ PARUOŠOSE!

Duona — valstybei

Viešintų valsčiaus valstiečiai, tinkamai supratę savalaikį grūdų paruošų atlikimą valstybei, stengiasi kuo greičiau baigti vykdyti jiems skirtą grūdų metinę normą. Laičių apylinkės valstiečiai jau įvykdė 60 proc. bendro metinio grūdų paruošų plano. Apylinkėje dešimtys naujakių bei mažųjų valstiečių duoninių grūdų paruošas atliko 100 proc. Į tokių sąrašą įtraukti Bagdžionas Petras, Tvaskus Antanas, Petronis Justas, Jozakas Anicetas ir

kt. Diena po dienos šie valstiečiai visai baigs vykdyti jiems duotą grūdų prievolę. Nuo šios apylinkės neatsilieka ir Viešintų apylinkės valstiečiai. Jie jau įvykdė 50 proc. metinio grūdų paruošų plano. Priedininkas Bagdonas pirmasis apylinkėje 100 proc. atsiskaitė grūdų paruošose su valstybe.

Grūdų paruošų tempai kas kart spartėja. Iš visų apylinkių vyksta raudonosios gurguolės su grūdais valstybei. S. Šalpusis

Aukštupėniečiai nesnaudžia

Aukštupėnų valsčiaus darbe valstiečiai nuo pat grūdų paruošų kampanijos pradžios apskrityje pirmuoja. Kasdieną naujos raudonosios gurguolės atvyksta į grūdų paruošų punktus.

LLKJS Kupiškio apskrities komiteto sekretorės drg. Dovydaitytės iniciatyva suorganizuota 52 vežimų raudonoji gurguolė rugpjūčio 15 d. organizuotai atvyko į Kupiškio grūdų paruošų punktą. J. Šaltinis

Vyksta kolimo darbai

Kupiškio MTS kuliarnosios nuo pat rugpjūčio pradžios kulia valstiečių kluonuose žiemkenčius. Gelažių valsčiuje su savo kuliama mašinistas Šilinis, talkininkaudamas valstiečiams, jam iškulė 35 to javų. Rudilių kaime su MTS parama išsikulė 15 valstiečių akių. Traktoristas Juodiškis jau iškulė 18 valstiečių akių javus. Valstiečių, pasinaudojusių MTS parama išsikulant javus, skaičius nuolat auga. B. Augulis

Didėja raudonųjų gurguolių skaičius

Vis daugiau Gelažių valsčiaus darbe valstiečių 100 proc. atsiskaito su valstybe grūdų paruošose. Visa tai pasiekti daug jiems padeda ir dažnas raudonųjų gurguolių organizavimas. 60 vežimų raudonoji gurguolė užvakar atvežė grūdus valstybei. Dalis

valstiečių šia gurguole pilnai atsiskaitė su valstybe grūdų paruošose.

Valstiečiams susiorganizuoti į šią raudonąją gurguolę daug padėjo LKP(b) Kupiškio apskrities k-to instruktorius drg. Burchanovas.

J. Dačiulis

PLAČIOJOJE TĖVYNĖJE

Stavropolio kraštas. Petrovsko rajono, Kirovo vardo kolektyvininkai nuima gausų kviečių derlių. Išpildęs valstybinių grūdų pristatymų planą, kolektyvinis ūkis pradėjo išdavinėti artelės nariams avansą po 2 kg grūdų už darbadienį. Nuotraukoje: kolektyvininkas F. J. Bieliajevas, išdirbęs 800 darbadienių ir jo duklė gauna grūdus.

Foto G. Arakeljano

TASS-o spaudos klišė

8.000 tonų geležies rūdos viršum plano

KRIVOJ ROG. Dzeržinskio vardo kasyklos „Komunaro“ šachtos novatorius — grežėjas Jakovas Trojanas garbingai vykdo išpareigojimus, kuriuos jis prisiėmė socialistinėse lenktynėse. Per

šešius mėnesius Trojanas praėjo 155 ištisinius metrus ir davė viršum plano 8 tukstančius tonų geležies rūdos. Žinomasis staehanovininkas per pusę metų įvykdė 14 mėnesių normą. („Trud“).

400 metrų vielos į minutę

Revdos metalurgijos kombinato energingai kovojama dėl vielos tempimo tempų pagreitinimo. Dar neseniai normaliu tempu buvo skaitoma 220 metrų į minutę. Sta-

chanovininkai Kondratjevas, Michailovas ir Petrovas išrado metoda tempti 350 metrų vielos į minutę, o FGA mokyklos mokiniai — auklėtiniai Volkovas ir Mingazovas pakėlė greitį iki 400 metrų per minutę.

Gaudomi rykliai

Baltojoje jūroje šiemet labai daug ryklių, todėl išsiųsti žvejų laivai jiems gaudyti. Ryklių gaudyme specialistai vartoja ilgus lynus su plieniniais kabliais. Sugauti keli ypatingai dideli rykliai — net 6 metrų ilgio ir sveria apie toną.

Už milijoną ha dirvonų suarimą

Stalingrado srities komjaunuoliai ir jaunimas, ruošdamiesi garbingai sutikti komjaunimo 30-ąsias metines, nutarė suarti milijoną ha dirvonų.

Pradėjo veikti nauja kasykla

Trejus metus vyko stambiosios Gruzijos anglies kasyklos įrengimo darbai. Šiomis dienomis kasykla pradėjo veikti. Atlikta virš 120 tukstančių kubinių metrų žemės darbų, sumontuota virš tukstančio tonų įrengimų, pastatyti du šimtai mechanizmų. Šalia kasyklos išaugo darbininkų gyvenvietė, kurioje veikia klubas, biblioteka, vaikų lopšelis ir krantuvės.

Partijos gyvenimas

Sustiprinti politmasinį - aiškinamąjį darbą valstybinių paruošų kampanijoje

Darbo valstiečiai, vykdydami duotąjį žodį drg. Stalinui prieš laiką atsiskaityti su valstybe visomis valstybinėmis prievolėmis, jau pasiekė gražių rezultatų. Visa eilė darbo valstiečių per trumpą laiką spėjo atsiskaityti su valstybe pilnumoje. Sėkmingiam atsiskaitymui su valstybe valstybinėmis prievolėmis didelį vaidmenį turi suvaidinti valsčių partinės organizacijos, kurios su agitatorių pagalba išaiškina darbo valstiečiams priešlaikinio atsiskaitymo su valstybe reikšmę. Subačiaus, Aukštupėnų, Kupiškio ir ne kurios kitos partinės organizacijos laiku ir teisingai pastatė politinį - masinį aiškinamąjį darbą darbo valstiečių tarpe. Partiniuose susirinkimuose jos apsvaistė LKP(b) CK XVII-jo plenumo ir LKP(b) Kupiškio apskrities komiteto III-jo plenumo nutarimus „Dėl derliaus nuėmimo ir žemės ūkio produktų paruošų“. Vadovaudamosios šiais dokumentais, partinės organizacijos nukreipė visą politinį - masinį darbą į kaimą.

Šios partinės organizacijos neapsiribojo vien savo na-

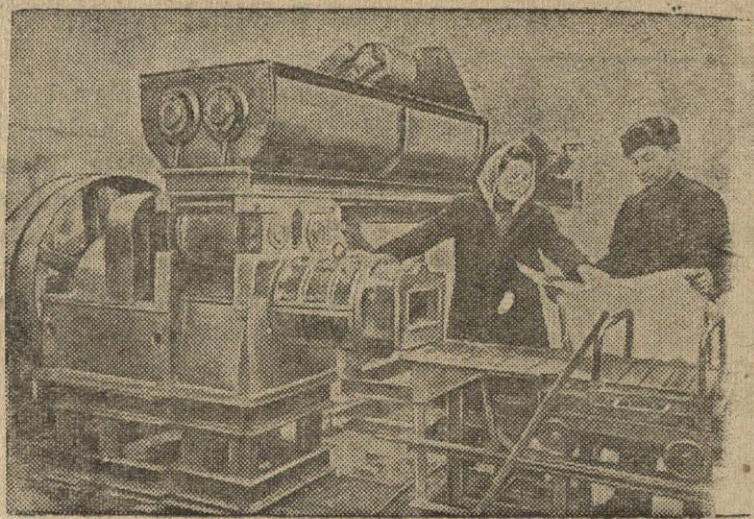
riais, bet į agitacinį aiškinamąjį darbą įjungė ir visą kitą tarybinį bei komjaunimo aktyvą. Todėl ir nenuostabu, kad Subačiaus, Aukštupėnų ir Kupiškio valsčių darbo valstiečiai masiniai stato grūdus valstybei, užimdami pirmąjį vietą apskrityje. Tačiau ne visos pirminės partinės organizacijos sugebėjo pastatyti politinį - masinį aiškinamąjį darbą kaime į reikiamą aukštį. Jei paimsime Viešintų valsč. partinę organizaciją, kuri yra viena iš skaitlingesnių partinių organizacijų valsčiuose, tai matysime, kad ji politinį darbą kaime paliko saviėgai, ko pasekoje ir grūdų paruošų planą vykdymo tempai yra nepaprastai lėti. Negeriau reikalingas stovi ir Šimonių bei Svėdasų valsčiuose. Šių valsčių partiniai vadovai dar dabar neturi sudarę veikiančių agitkolektyvų bei agitbrigadų. Vietoje politinio - masinio aiškinamojo darbo kaime, daugumoje pasireiškia administracinio darbo būdas.

Sėkmingesniai grūdų ir kitų žemės ūkio produktų priešlaikiniam atsiskaitymui su

valstybe reikalinga sustiprinti politinį - masinį aiškinamąjį darbą darbo valstiečių tarpe. Tarybinių organizacijų vadovai turi sudaryti prie savo partorganizacijų skaitlingus agitkolektyvus, sistematiškai juos informuoti apie visus tuos uždavinius, kurie stovi prieš valsčių, aprūpinti agitatorius reikalinga agitacine literatūra. Prieš pasiunčiant į kaimą agitatorių, reikalinga jį taip paruošti, kad jis pilnai galėtų atsakyti į visus darbo valstiečių klausimus. Tik tada mūsų agitacija įgys reikiamą reikšmę, o darbo valstiečiai, teisingai supratę partijos politikos kaimo reikšmę, aktyviai prisidės prie visų pravedamų ūkinių bei politinių kampanijų įvykdymo.

Dabartiniu metu prieš kiekvieną partinį vadovą, prieš kiekvieną komunistą, komjaunuolį, tarybinį darbuotoją ir darbo valstietį stovi pirmasis uždavinys organizuoti priešlaikinį atsiskaitymą su valstybe visais žemės ūkio produktais ir tuo garbingai ištesėti duotąjį žodį didžiajam vadui drg. Stalinui.

S. Uosis

Sverdlovsko gamykloje „Stroimašina“

EKRANE

„Už tuos, kurie jūroje“

Kupiškio ekrane

Neseniai Kupiškio miesto gyventojai gėrėjęsi puikiu meniniu tarybiniu kinofilmu „Už tuos, kurie jūroje“ pagal Lavrenjevo to paties pavadinimo pjesę. Kinofilmas kupiškėnams padarė didelį įspūdį. Jame vaizduojamas tarybinių karo jūrininkų gyvenimas. Ypač įspūdingi kinofilmo kadrai, kur piešiamas jų didvyriškumas.

J. Jankaitis

Socialistinėje Maskvoje

(Tęsinys iš Nė 73 (128))

Joje dabar įrengtas vienas turtingiausių Tarybų Sąjungoje senovės muziejų su daug eksponatų. Prieš šią cerkvę 1818 m. pastatytas paminklas rusų liaudies didvyriams Mininui ir Požarskiui. Ant paminklo — įrašas: „Kunigaikščių Mininui ir piliėniui Požarskiui. Dėkinga Rusija“.

Raudonoji aikštė nuolat pilna žmonių.

Man beeinant Raudonąja aikšte, staiga pradėjo skambinti dvyliką Kremliaus kurantai Spassko bokšte. Tai pats svarbiausias pasaulyje laikrodis, pagal kurį pulsuoja visos Tarybų Sąjungos gyvenimas. Dar būdamas Lietuvoje, gerai įsivaizdavau Spassko bokštą ir Kremliaus kurantus. Juos mačiau žurnaluose, pašto ženkluose, etiketėse. Bet tik dabar supratau visą šių kuran-

tų didingumą. Kremliaus kurantų klausėsi frontininkai kovotojai, nurimus hitlerininkų atakoms, Tėvynės karo partizanai — giliame pogrindyje, 1942 m. rudenį klausėsi ir aš, slapta pagavęs Maskvos radio.

Dabar radio bangomis plaukia galingas Kremliaus kurantų balsas per visą tarybinę žemę nuo Baltijos iki Ramiojo vandenyno, nuo Štaurės ašigalio iki subtropikų. Ir dabar, pasislėpę pogrindyje, klausio nemirtingos kurantų giesmės tie, kurie kovoja už tikrąją laisvę ir demokratiją, už komunizmo idėją. Kremliaus kurantų balsas — darbininkų balsas. Jis pasiekia darbo žmogaus širdį!

Greta Raudonosios aikštės glaudžiasi Centrinis V. I. Lenino muziejus, kuriame

vaizdžiai parodytas visas Vladimiro Iljičiaus gyvenimas. Čia matome, kaip bren do jaunas Volodia Uljanovas, kaip jis pradėjo įsitraukti į revoliucinį judėjimą. Lyg kaledidoskope sklaidosi studentavimo Kazanės universitete metai. Marksistų ratelių organizatoriaus — Lenino vaidmuo ypač iškyla jo buvimo Petrograde laikotarpiu. Muziejuje išdėstyta literatūra, kurią skaitė Leninas, jo garsiosios knygos „Žingsnis pirmyn — du žingsniai atgal“, „Dvi socialdemokratijos taktikos demokratinėje revoliucijoje“, „Kas tokie „liaudies draugai“, ir kaip jie kovoja prieš socialdemokratinę revoliuciją“ ir kit. Kitur po stiklu matome Lenino atsisaukimus į darbininkus ir valstiečius, jo gausingus raštus, išleistus po mirties. Tarp kitko, čia sukoncentruota visa TSRS išėjusi literatūra apie Lenina. Čia matome ir lietuvių kalba išėjusią literatūrą apie Lenina,

Leninas puikiai mokėsi. Apie tai liudija pagyrimo lapai ir medaliai už labai gerą mokymąsi Volodios Uljanovo vardu.

Daug vietos muziejuje skiriama Lenino ištėrimui Šušenke, jo emigracijai, po grindžiui Razlive. Charakteringa, kad muziejuje demonstruojami ir piuklas bei kirvis, kuriuos Vladimiras Iljičius naudojo pogrindyje 1917 m. vasarą.

Muziejus papuoštas skulptūromis, charakterizuojančiomis atskirus Lenino gyvenimo etapus, ir geriausių Tarybų šalies dailininkų paveiksais.

Spalio revoliucija, kuri įvyko Leniniui vadovaujant, muziejuje užima ypatingą vietą. Čia matome paveikslą, vaizduojantį, kaip Vladimiras Iljičius nuo šarvuotio paskelbia Balandžio tezes. Pro akis praeina Smolnyj institutas, „Aurora“, Žiemos rūmų šturmas, Spalio revoliucijos pergalė, nemirtingas Lenino dek-

retas apie valdžią ir žemę. Toliau seka Lenino veikla pilietinio karo metais. Muziejus stenduose aiškiai nupiešta, kaip Vladimiras Iljičius rengė interventų ir baltagvardiečių sutriuškinimą, kaip jis genialiai išvedė jauną Tarybų respubliką į pergalę. Nei Cėrčilio banditai, Denikinas, Krasnovas, Judėnčius, Vrangelis, Sultan — Girėjus ir kitos reakcinės Vakarų jėgos ir sutriuškintos caro buržuazijos likučiai negalėjo atsispirti prieš basus, išbadėjusius, surūdijusius šautuvais ginkluotus raudonarmiečius, įkvėptus Lenino idėjos.

Tiesa, liaudies priešai bandė užmušti Lenina. Žinovjevininkai bandėi Kaplan įgrūdinti į rankas pistoletą su užnuodytomis kulkomis. Bet Lenino sunkus suželdimas dar labiau jį išpopuliarino liaudies masėse.

Po stiklu pakabintas žeminis Vladimiro Iljičiaus pal-

St. Šeimys

PERGALĖ

Kelkis, broleli, saulė jau teka,
Dienelė prie vartų sustojo.
Žemė nubudusi kuždasi, šneka
Žaliais ir gelsvais vasarėjais.

Brolis užmojo didelį barą, —
— Laukai kolektyvo per mylia, —
Saulė ir vėjas tarpusavy barės,
Juokėsi iš užmačių vyro.

Vėjas nurimęs slėpėsi. Šilo
Juostelėj sutirpo ir saulė.
Tik vyras į tretįjį barą pakilo
Ir drąsiai per lauką nutraukė.

KORESPONDENTŲ PRANEŠIMAI

Mokslo metal jau čia pat

Baigiasi vasaros atostogos, davė parėdymus mokyklų vadovams surengti pataisinimo konsultacijas.

Kupiškio gimnazijoje šis darbas jau pradėtas. Dalykų dėstytojai padeda išsiaiškinti kilusius neaiškumus.

D. Berželis

Dviejose sostinėse

Patenkinti ir atjaunėję grįžo Šimonių progimnazijos mokiniai ir mokytojai iš ekskursijos po Vilnių ir Trakus.

Kelionė sunkvežimiu buvo labai įdomi. Ekskursantai labai įdomi. Ekskursantai labai įdomi. Ekskursantai labai įdomi.

Patenkinti ir atjaunėję grįžo Šimonių progimnazijos mokiniai ir mokytojai iš ekskursijos po Vilnių ir Trakus. Kelionė sunkvežimiu buvo labai įdomi. Ekskursantai labai įdomi. Ekskursantai labai įdomi.

pūdį padarė Gedimino pilies griuvėsiai, matę tiek daug karų, nelaimių ir pergalų.

Visą dieną ekskursantai praleido Trakuose. Su laiveliais jie nusiyrė į Galvės ežero salą, kurioje yra senoji Kėstuties pilis. Ekskursantai taip pat aplankė ir netoli esančią pionierių stovyklą.

Paskum vėl pro Vilnių, jau kitu maršrutu, šimoniečiai grįžo namo, ilgiau sustodami Utenos apylinkėse. Prieš pat sugrįždami namo, ekskursijos dalyviai aplankė Svėdasus — rašytojo Vaižganto tėviškę.

Ekskursiją surengė Šimonių progimnazija ir Švietimo ir Meno Darbuotojų valsčiaus profkomitetas. Jai sėkmingai vadovavo direktorius drg. Devindauskas.

Z. Aurimas

Mums rašo

Atiduoti uždarbį

Pirmutinis iš tarybinio tarybų reikalavimas yra teisīgumas, bet to visai nežino Subačiaus valsč. vykđ. k-to pirmininkas drg. Jupatovas.

Prieš kurį laiką drg. Jupatovas paprašė keletą darbininkų, kad jie paganytų valsč. vykđ. k-to žinioje esančius arklius. Pasibaigus sutartam laikui, drg. Jupatovas vieniems sumokėjo, o tada nebuvusiam drg. Stankevičiui

— ne. Drg. Stankevičius keletą kartų kreipėsi pas Jupatovą, bet iš jo tegavo tik pasiūlymą kreiptis pas žemės komisijos skyriaus vedėją drg. Šulecą, gi pastarasis siuntė vėl atgal pas pirminką. Laikas pagaliau būtų baigti kvailus išsisukinėjimus, o sumokėti.

M. Gričiūnas

Piauname vasarą

Viešintų kolektyviniame ūkyje „Raudonoji Vėliava“ vyksta vasarojaus piovimas. Vasarojaus piovimą atlieka 2 piaunamosios mašinos. Jau nupiauta per 12 ha vasarinių javų. Kolektyvinio ūkio valstietės nupiautą vasarą riša ir stato į eiles. Gerai vasa-

rojaus piovimo darbus atlieka valstietis Kaleinikovas, Patapovaitė ir kt.

Tankiai į talką kolektyvininkams ateina valsčiaus moterų organizacija ir miestelie komjaunuoliai.

P. Šalpusnis

Atidarytas naujas grūdų priėmimo sandėlys

Viešintose atidarytas grūdų priėmimo sandėlys. Tas valsčiaus darbo valstiečiams sudaro daug patogumų, nes dabar su grūdais valstybei nebereikės važiuoti į apskrities centrą arba į Subačių.

Jau pirmąją sandėlio atidarymo dieną daug Gilvydžių, Jokubiškio ir Laičių apylinkių valstiečių valstybei atvežė 54 to puikių naujojo 1948 metų derliaus grūdų.

J. Vasarinis

Rodo pavyzdį valstiečiams

Subačiaus valsčiaus, Žudžgalio apylinkės pirmininkas Kirda Alfonsas, rodydamas pavyzdį darbo valstiečiams, pirma laiko atliko pieno, mėsos, kiaušinių, vilnų, šieno ir duoninių grūdų prievoles valstybei.

Drg. Kirdos paskatinti dar-

bo valstiečiai drg. drg. Bartulis Mykolas, Petronis Antanas, Blazevičius Jonas ir kiti taip pat atliko pieno, mėsos, kiaušinių, vilnų, šieno ir duoninių grūdų prievoles valstybei.

V. Mickevičius

Žinotina — skubiai taisyti

Papuošti valsčiaus vykdomojo komiteto patalpas

Svėdasų valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Indriūnas nesirūpina savo įstaigos apipavidalinimu.

Čia dar nuo praėjusių metų tebekabo plakatai, kurie skelbia II-ją Valstybinę paskolą. Valsčiaus vykdomajame komitete nėra sieninio laikraščio,

per kurį gal ne vienas tarybų narys nori išreikšti savo nuomonę bei pakritikuoti vieną ar kitą darbo trūkumą.

Todėl drg. Indriūnui reikalinga kuo greičiausiu laiku istaisyti minėtas klaidas ir išleisti sieninį laikraštį.

J. Kriaušinis

Nėra tiltų

Važiuojant iš Šimonių į Svėdasus gaunasi didžiausias vargas. Šimonių valsčiaus ribose trūksta net 6 tiltų. Įdomu, ką veikia valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Mėlynis, kad iki šio laiko dar negalėjo suorganizuoti jo valsčiaus esamame ruože tiltų remonto. Jis, turbūt,

nė vieno sykie nebuvo išvykęs į apylinkes, kad nežino, jog jo valsčiuje Šimonys — Svėdasai kelio ruože yra suklūžę 6 tiltai.

Reikalinga drg. Mėlyniui nedelsiant imtis darbo ir greičiausiu laiku suremontuoti tiltus.

J. Žemelis

Organizuoti vitriną „Stalino Keliu“

Kupiškio apskr. kultūros — švietimo darbo skyriaus iniciatyva miesto centre buvo organizuotos vitrinos laikraščiams „Tiesa“ ir „Komjaunimo Tiesa“. Miesto gyventojai tuo labai patenkinti. Jie, tačiau, pageldauja analoginę

vitriną organizuoti ir vietinio laikraščio „Stalino Keliu“ iškabinimui, kas padėtų geriau sekti savo apskrities gyvenimą. Tuo reikalu turi susidomėti kultūros — švietimo darbo skyriaus darbuotojai.

J. Kraščiūnas

Vinicos sritis. Kryžopolso rajono, kolektyvinio ūkio „Trietij ūdornik“ sodo šiltadaržyje.

J. Kopyto foto

TASS-o spaudos klišė

Sektinas pavyzdys

Nuo tinkamo mokyklų paruošimo priklauso ir mokslo rezultatai. Daugelis apskrities mokyklų praeitų mokslo metų eigoje buvo apgadintos, todėl atostogų metu mokyklų vadovai turėjo griebtis remonto darbų.

Skapiškio progimnazijos mokytojas drg. Valančiūnas visu rimtumu griebėsi mokyklos remonto darbų. Jis pats asmeniškai vyko net po trisdešimt kilometrų remonto medžiagų gavimo reikalais ir, aišku, parsigabeno plytų, kalkių, lentų ir kt. medžiagų, ko pasėkoje dabar jau baigiama remontuoti antroji klasė, permūrytos krosnys, išstinkuotos sienos, sutvarkomi langai ir mokykliniai suolai. Praeitais mokslo metais buvo tik keturios klasės, o šiais mokslo metais tikimasi atidaryti penktąją klasę, todėl iš visiškaletiukamos patalpos numatyta parengti dar vieną klasę.

Tokių puikių rezultatus drg. Valančiūnas pasiekė planingo darbo pasėkoje. Pastarasis mokytojas akylai numato darbų perspektyvas, todėl darbininkams nereikia gaišti brangaus laiko. D. Stuobris

Sparčiai plaunamas vasarą

Viešintų valsčiuje vyksta masinis vasarojaus piovimas. Daugelis valsčiaus valstiečių jau baigė vasarojaus piovimą ir veža į kluonus. Laičių apylinkės mažžemčiai valstiečiai Raščius, Jonelis ir Bagdžiūnas vasarojaus piovimą jau užbaigė. Visoje apylinkėje nupiauta per 80 proc. bendro esamo vasarinių javų ploto. Pruneiškių, Laitelių ir kitų apylinkių darbo valstiečiai jau nuplovė 75 proc. bendro javų ploto. Greitu laiku viešintiškių vasarinių javų piovimą užbaigs. Br. Šalčiūnas

(Atkelta iš 2-ro psl.)

tas, kuriame raudonu siūlu pažymėti 3 užnuodytų kulų įdrėskimai, rūpestingai Nadieždos Konstantinovnos Krupskajos užadyti.

Pilietinis karas pasibaigė Raudonosios Armijos pergale. Leninas vairavo Tarybų Rusiją į socialistinio gyvenimo vėžes. Jisai dabar, nežinūrint savo visai pirusios sveikatos, tiesiog persikrovė darbu. Tas darbas kaip tik ir priartino Jo mirtį. Muziejuje matome įvairius pokarinius Lenino dokumentus, pradedant jo partijos bilietu, VKP(b) CK ir Ukrainos KP(b) CK nario pažymėjimu, baigiant asmeniškais vado laiškais. Įdomus muziejaus eksponatas — Lenino darbo kabinetas, sutvarkytas taip, koks jis buvo Kremluje. Rodosi matai ir patį Vladimirą Iljičią skaitant naują „Pravdos numerį... Toks naturalus kabinetas...

Muziejuje specialus tarnau-

tojai teikia paaiškinimus. Apėjus visas muziejaus sales, galima pasižiūrėti puikios kokybės kinofilmo „Vladimiras Iljičius Leninas“, kuris demonstruojamas čia pat.

Apėjęs Centrinį V. I. Lenino Muziejų, aš patraukiau į Raudonąją aikštę ir stojau į eilę, kad aplankyti ir patį Lenino Mauzoliejų.

Mauzoliejus pastatytas pagal pačių Tarybų Sąjungos darbo žmonių troškimą išsaugoti Lenino palaikus visiems laikams. Jis atidaromas 3 kartus į savaitę nuo 15 iki 18 val.

Tarybiniai žmonės karštai myli Leniną. Iš visų šalies kampų: nuo Komi ATSR sniegynų, nuo Irkutsko, nuo saulėtojo Tadžikistano, nuo Dniepro ir Dauguvos krantų renkasi žmonės ir dar ilgai prieš Mauzoliejaus atidarymą stoja prie jo durų. Ellė nusitęsia teli — iki TSRS Valstybinio Istorinio muziejaus. Joje rasi visų tautų ir visų žmonių

rasijų atstovų. Čia stovi ir užsienio darbo žmonės, kurie žino, kad Leninas — didžiausias žmogus pasaulyje.

O šiandien ir aš — mažytės Nemuno šalies sūnus — einu aplankyti nemiršamo Iljičiaus...

Šalia — tankų kariuomenės papulkininkis, tula Maskvos darbininkė, mažas berniukas ir pagyvenęs žmogus iš Sverdlovsko srities. Visi mes su neslepamu nerimu laukiame, kada prieisime raudonai — rusvo granito ir marmuro duris, virš kurių žodis „LENIN“.

Pagaliau prieiname... Patenkame į tamsią, kilimais išklotą salę. Žiba raudona šviesa... Tamsoka. Iškilminga tylą... O salės vidury — Lenino sarkofagas. Kažkas griebia už širdies... Moterys nusišluosto ašaras... Aš tyliu einu aplink karstą ir žiūriu į jo vidų: ten RKP(b) CK vėliava užklotas, guli Didysis Leninas. Aš aiškiai matau jo užmerktas akis, kietai suspaustas lūpas, pla-

čią mokslininko kaktą. Atrodo, kad Leninas tik miega... Rodosi, jis atsikels ir vėl prkalbės apie Rusijos elektrifikacijos planą, apie tai, kad reikia aukštai nešti garbingą partijos nario vardą. Tą nepilną minutę, kuri trunka, kol apeinu sarkofagą, aš, sukoncentravęs visą savo dėmesį ir regimumą, žiūriu į brangius Lenino veido bruožus ir žinau, kad jų niekad gyvenime neužmiršiu: tai žmogus — genijus.

Išeiname pro šonines Mauzoliejaus duris. Pažvelgiu į tribūną, kurioje susirenka VKP(b) CK Politinis Biuras didelių švenčių proga. Tai čia Stalinas lydėjo 1941 m. lapkričio 7 d. karinio parado dalyvius tiesiai į frontą prie Maskvos vartų. Čia jis stebėjo pergalės parodą 1945 m. birželio 24 d.

Prieinu prie Kremiaus sienos. Čia stovi paminklai Spalio revoliucijos didvyriams, įžymiems bolševikų partijos ir Tarybų valstybės veikė-

jams Dzeržinskui, Sverdlovui, Frunzei ir Kalininui. Kremiaus sienoje įmūrytos nišos su Maksimo Gorkio, Kliaros Cetkin, lakūnų — didvyrių Roskoves, Vasenko, Ščerbakovo, Zemliačkos palaikų peilenais. Čia guli didieji užsienio darbininkų lyderiai — prancūzų, anglų, vokiečių, vengrų komunistai.

Aš tylėdamas einu paliai Kremlį ir dar kartą žvilgteliu į tuos rūmus, kur dirba drg. Stalinas...

Palikęs raudonąją aikštę, praeinu paliai didžiausią Tarybų Sąjungoje Lomonosovo vardo Maskvos Valstybinį Universitetą. Jame mokosi virš 10.000 studentų. Koks politinis susipratimo lygis kalbata faktas, kad šimtai studentų — partijos nariai, o komjaunuolių — 7.000. Universitete dėsto visame pasaulyje žinomi mokslininkai, akademikai, tarybinio mokslo korifėjai.

(B. d.)

UŽSIENIO ŽINIOS

Padėtis Prancūzijoje

PARYŽIUS, VIII. 14. (TASS). Ypatingų įgaliojimų suteikimo vyriausybei įstatymo projektas dar tebesvarstomas respublikos taryboje (Prancūzijos parlamento antrosiose rūmose), ir ryšium su tuo visoje Prancūzijoje tebevyksta trumpalaikiai streikai, kuriuos rengia darbo žmonės, protestuodami prieš Reino planus. Tarp kita ko streikavo Monso-le-Mino kalnakasiai, Bulonės dokininkai, Venisjės geležinkelininkai, Marselio metalininkai, Strasburgo dujų pramonės darbuotojai ir t. t.

Tas sąjudis sutelkė darbo žmones ir vėl paastrino jų kovą dėl savo teisių. Išreikšdama plačiųjų masių mintis, visuotinės darbo konfederacijos (VDK) administracinė komisija paskelbė komunikatą, keliantį pagrindinius VDK reikalavimus nedelsiant revizuoti darbo atlyginimo rėžius, 12.900 frankų pragyvenimo minimumą per mėnesį, automa-

tiškai revizuoti darbo atlyginimą vos tik pragyvenimas pakils 10 proc., likviduoti nedarbą ir liautis įvežti Prancūzijos darbo jėgą iš užsienio, nedelsiant įgyvendinti valstybinių tarnautojų statutą, palikti ankstesnę socialinio draudimo tvarką ir t. t.

VDK yra tos nuomonės, kad tik dėka darbininkų klases pastangų, VDK vadovaujant, Prancūzijoje pasiektas prieškarinis gamybos lygis, bet, kad „tas pastangas sužlugdė bendras puolimas, kurį išvystė kapitalistai ir Prancūzijos vadovai, pavirtusieji plano Europai pavergti įrankiu“.

VDK komunikate toliau pasakyta, kad dėl dabartinės sunkios Prancūzijos finansinės ir ekonominės būklės yra kalta vyriausybė ir kad būtina padaryti galą jos pražūtingai politikai. Gamybos kėlimo politika reikalauja pir-

moje eilėje panaikinti nedarbą ir per didelį darbininkų išnaudojimą, kuris didina kapitalistinius pelnus.

Tuo metu, kai VDK smerkia vyriausybę už priemonės, nukreiptas prieš darbo žmones, kitos profsąjungos, kaip, pavyzdžiui, katalikiškeji „Prancūzijos krikščioniškųjų darbo žmonių konfederacija“ ir nuo VDK atskilusi „Fors uvrier“ konfederacija mėgina vesti derybes su vyriausybe ir nuraminti masių burzdėjimą.

Tačiau, masėms spaudžiant, krikščioniškųjų profsąjungų ir „Fors uvrier“ organizacijos veikėjams dažnai tenka prisidėti prie VDK keliamų reikalavimų.

Laikraščiai („Parizien Libere“, „Se Maten-lepel“) praneša apie numatomą kainų pakėlimą duonai, pienui, sviestui ir kitiems produktams.

(ELTA).

PABAIGTUVIŲ DAINA

Kulėjas klojimuose pėdus surijo,
Atidavė derliaus pilniausius maišus —
Už vasaros rūpesčius saulėtai gera
Dabar valstybei atseikėti grūdus gelsvus
Šalna apsidengęs pasikelia rytas,
Ir saulė rasos karoliukais prausta
Parodo mums dieną vis saulėtą, kitą
Ir darbą su linksma daina.

Girgždėdamos svirtys nusvyra ir kelias
Su kibiru pilnu vandens —
Pagirdysim bėrį. Bendruose hektaruos
Naujoji vaga atsivers — — —

Pranešimas valstiečiams

Norėdama išplėsti kultūrinių pievų plotus, vyriausybė į tai kreipia daug dėmesio. Superkant pievų žolių sėklas, leidžia užskaityti grūdų ir šieno privalomųjų pristatymų sąskaiton sekančiomis normomis:

Už pristatytą vieną kg žemiau išvardintos kultūros užskaitoma:	Grūdų	Šieno
	(kilogramais)	
1. Raudonųjų dobilų, liucernos, motiejukų, šunažolės, žilniako, pievinio pašiūšaušelio, raigraso, raudonojo eraičyno ir kitų ganyklinių žolių	5 kg	15 kg
2. Tikrojo eraičyno ir seredėlės	3 „	9 „
3. Esparekto, Sudano žolės	2 „	6 „
4. Pievinės miglės, švedinių dobilų baltųjų dobilų, baltosios smilgos	6 „	15 „
5. Saldaus lubino	3 „	— „
6. Kartaus lubino	2 „	— „

Žolių sėklų užskaitymas daromas tuo pačiu laiku kaip už grūdus, taip ir už šieną.

Kupiškio Sėklų Paruošų
Punktas

Vatikanas — amžinasis lietuvių tautos priešas

Prieš keletą šimtmečių lietuvių tautai jau teko patirti sunkių nelaimių dėl Vatikano (popiežiaus sostinė) įsikūlimo Lietuvos reikalus. Senovės laikais prieš Lietuvą ėjo kryžiuočiai — Vatikano samdiniai, kurie ugnimi ir kalaviju naikino visą kas gyva mūsų krašte, tuo būdu skelbdami Kristaus žodį.

Nuo anų laikų maža kas pasikeitė. Vatikanas visuomet stovėjo lietuvių tautos priešais pusėn, visomis išgalėmis paremdavo reakciją, kovodavo prieš pažangą, prieš geriausių mūsų tautos sūnų siekimus.

Su caru prieš liaudį

Priešliaudinė Vatikano politika sukėlė itin didelį Lietuvos patriotų pasipiktinimą dar carinės valdžios metais. Popiežius atvirai rėmė stambius žemvaldžius ir kapitalistus. „Kiekviena valdžia iš dievo“, — šaukė Vatikano tarnai. Jie skatino nekovoti prieš carą, bei jo valdininkus, visiškai nesiskaitydami su pavergtųjų Lietuvos gyventojų interesais.

Lietuvos revoliucionierius Kapsukas — Mickevičius rašė: „Carui įsisteikti, popiežius Leonas XIII-sis tuomet išleido savo encikliką, kurioje, vieno kunigo žodžiais tariant, liepia tikintiesiems „viernai tarnaujant dievui, būti vierniems ir paklusniems šviesiausiajam ir dauggalingiausiam cieseriui...“ Toks popiežiaus įsakymas tikintiesiems turėjo išsaukti pasipiktinimą pas visus caro

valdžios mindomus ir begėdiškai išnaudojamus žmones, kurie tik nebuvo visiškai nustoję žmogaus jausmų ir jau buvo pradėję šiek tiek galvoti. Savo laiku tą encikliką griežtai pasmerkė Kudirka, o kunigai šoko jos ginti“.

1895-tais metais trečiame „Varpo“, numeryje Kudirka rašė: „Jei popiežius gyrė Aleksandro III-jo teisingumą, tai tiesiog sakant, skelbė prieš visą pasaulį neteisębę...“

Imperialistinių grobikų užtarėjas

1917 metais popiežius, išgaudintas revoliucijos pergalės Rusijoje, pradėjo ieškoti kelių kovai prieš jauną tarybinę valstybę.

Vatikano didikai manė, kad jų antitarybinis planams vykdyti reali jėga bus Lenkija, o nemažoji Lietuva, todėl jų pažintros į Lietuvą buvo ne tik nepalankios, bet ir priešiškos. Pilsudskio ir jo klikos imperialistiniai planai sujungti Lietuvą su Lenkija, tikrai tariant, įjungti Lietuvą į Lenkiją, kas buvo visiškai priešinga lietuvių tautos interesams, Vatikano buvo sutikti su dideliu prielankumu ir su pratimu.

Vatikanas niekuomet nesiskaitė su Pabaltijų gyvenančių tautų interesais. Tatai visiškai sutapo su norais didžiųjų imperialistinių valstybių, kurios siekė panaudoti Pabaltijo valstybes savo antitarybinis

planams įgyvendinti. Pabaltijo valstybių nepriklausomybė egzistavo tik popieriuje ir buvo pažėdžiama tiek kartų, kiek tai buvo naudinga didžiosioms valstybėms. Dėl tos priežasties ir Vatikanas dėsė pripažinti Lietuvą.

Pirmojo pasaulinio karo metu, kada Vokietija buvo okupavusi Lietuvą, vokiečių katalikų sluoksniai, ne be popiežiaus pritarimo, iškėlė Lietuvos karalystės su vokiečių kunigaikščiu Urachu priešakyje įkūrimo planą. Lietuvos buržuazija dėl to dzingavo, bet Lietuvos liaudis nenorėjo nei karaliaus nei kitokių pavergėjų.

Čia vokiečių katalikams ir lietuviškajai buržuazijai į pagalbą atėjo Vatikano agentai Lietuvoje. Visa kunigų armija su Vatikano sutikimu ir palaikymu ėmėsi sudaryti ta linkme palankią krašto visuomenės nuomonę. Kunigai Bartuška ir Steponaitis įrodinėjo, kad Urachas yra kilęs iš Jogailos ir net iš Mindaugo giminės; kunigas Pūrickis ėmėsi supažindinti Urachą su lietuvių papročiais ir kalba. Kunigas Olšauskas palaikė ryšius tarp Vatikano ir lietuviškos buržuazijos. Šitas sumanymas dėl Vokietijos pralaimėjimo ir lietuvių tautos pasipriešinimo, žlugo.

1924 metų gruodžio mėnesį, kai Vatikanas ruošėsi pasirašyti konkordatą su Lenkija, į Romą atvyko Lietuvos delegacija įteikti popiežiui Lietuvos pageldavimų Vil-

niaus klausimu. Lietuvos delegacija pareiškė pageldavimą, kad generolo Želigovskio užgrobtos lietuviškos sriitys bažnytinės administracijos atžvilgiu priklausytų tiesiogiai nuo Vatikano, o ne Varšuvos. Tačiau popiežius Lietuvos pasiūlymą priimti atsisakė, nes esą jo priėmimas reikštų, kad Vatikanas nesutinkas su Vilniaus užgrobimu. Net vokiečių katalikų veikėjas von Lama pripažino kad Vilniaus klausimu popiežius „sankcionavo grubaus smurto ir neteisėtumo aktą, kuris buvo tarptautinių sutarčių ir pasižadėjimų sulaužymo vaisius, ir suteikė jam teisinę sankciją bei moralinį pritarimą“.

Popiežiaus agentai Lietuvoje kišosi į krašto vidaus reikalus. 1931 - jų metų birželio 8 dieną „Pravda“ rašė: „Bene svarbiausia jėga, kuri stumia Lietuvos klenkalus Lietuvos pavertimo Lenkijos kolonija politikon, yra Vatikanas, kuris vadovauja antitarybinei interventinei klerikalizmo politikai ir aktyviai palaiko interventinius Lenkijos sluoksnius“.

Pabaltijį Vatikanas visuomet vertino, kaip kelią į Tarybų Rusiją, kaip patogią vietą antitarybinis samokslams ir kaip „sanitarinę užtvarą“ nuo bolševizmo.

Paklusnus reakcijos tarnas

Kodėl gi popiežius su tokiu įnirtimu kovoja prieš pažangą, prieš demokratiją? Kodėl Vatikanas visuomet palaiko juo-

džiausius reakcijos pasireiškimus? Kodėl katalikų bažnyčios didikai anksčiau rėmė carą, vėliau Musolinį ir Hitlerį, o dabartiniu metu gina Amerikos ir Anglijos imperialistų reikalus? Tai paaiškinama tuo, kad kapitalistinėse valstybėse bažnyčia pati turi didžiausius turtus, valdo milžiniškus žemės plotus ir neblogiau už kiekvieną kapitalistą išnaudoja darbo žmogų. Aišku, popiežius, stengdamasis išlaikyti ekonomines bažnyčios pozicijas, aršiai kovoja prieš visus mėginimus atskratyti išnaudotojus ir sukurti darbo žmonių valdomą valstybę.

Štai kodėl dabartinis popiežius Pijus XII neapkenčia lietuvių tautos, kuri nustojo būti tarptautinio imperializmo ir Vatikano agentų žaisliuku, kuri sėkmingai žengia šviesiu tarybinio gyvenimo keliu.

Vykdydamas savo imperialistinių šeimininkų įsakymus, popiežius su ypatinga neapykanta stovja prieš lietuvių tautą.

Tačiau Tarybų Lietuvos darbo žmonės, kurie iš patyrimo žino „šventojo tėvo“ dviveidiškumą ir supranta jo reakcinius kėslus, su panieka nusigriebia ir nuo Vatikano, ir nuo mūsų šalyje esančių tamsių jo agentų.

Reakcijos jėgos negali trukdyti Lietuvos liaudžiai siekti didingo tikslo — komunizmo sukūrimo mūsų šalyje.

V. L. P. Zigmantas

Atsakingas Redaktorius A. DAGELIS